

σοδ. διδ' δ' εἰ σκοπεῖν χρωεῖς, εἰ ἀξίος ὁ πα- A
ιδῶν παθεῖν, καὶ ὁ παιήσεις ποιήσεις εἶτα χρη-
δαί, ὁ ποτέρως ἀμύσειν; οἷοιτε γὰρ διαφανεῖ
τὸ τοιαύτῳ; οὐδὲν κωλύει, ὡς παρ' ἐν τῷ Ἀλ-
κμάωνι τῷ Θεοδίκτου.

Μιτῆρες ἢ τίω σίω οὕτως ἐς ὑμᾶς βροχῆ; B
φύσθ' ἢ δόκον κινεῖν;

Ἀλλὰ διδοχρόντα χρηρ σκοπεῖν.
ἐρωτῶντες ἢ τ' Ἀλφεισιβοίας, πῶς ὑπολαβῶν
ρησι,

Σίω ὑφ' ἑνὲν ἔκριναν. ἐμὲ ἢ μὴ κτανεῖν.
καὶ οὐκ ἢ περὶ Δημόδοκούς τε δίκην, καὶ τ' ἀποκρί-
νείτων Νικαγόρου. ἐπεὶ γὰρ δικαίως ἐκρίθησε
δοκτεῖναι, δικάσιμα ἐδόξε δόξαν εἶναι. καὶ πε- C
ρὶ τῷ Θήβῃσι δόξαν ὄντος, περὶ οὐ ἐκείνου
κρίται, εἰ δικάσιμα δόξαν εἶναι, ὡς ἐκ ἀδικον
ἢ ἀποκτεῖναι, τ' ἀδικαίως δόξαν ὄντα. δήμος
ἐκ τῷ μάλλον καὶ ἦ πον. οὐδ', εἰ μὴ δ' οἱ θεοὶ
παῖται ἴσασσι, ἄλλ' ὅτι ἀνθρώποι. πῶς γὰρ
ἔστιν, εἰ μὴ μάλλον ἀνὸν παρ' ἑμῶν, καὶ ὑπάρχει, δὴ-
λον ὅτι οὐδ' ἢ ἦ πον. τὸ δ', ὅτι τοῖς πληστον
τύπῃ, ὡς καὶ τὸν πατέρα τύπῃ, ἐκ τῶν, εἰ τὸ
ἦ πον ὑπάρχει, καὶ τὸ μάλλον ὑπάρχει, καὶ ὅπο- D
τερον ἀπ' ἀπὸ δικάσιμα, εἴθ' ὅτι ὑπάρχει, εἴθ' ὅτι
εἴθ' εἰ μὴτε μάλλον, μάλιστα ἦ πον ὅθεν εἴρη,

Καὶ σὺς ὑφ' οὐκ ἐξ ἑστέας δόξαν εἶναι πα-
τήρ.

Οἰνεὶ δ' ἄρ' οὐχ ἴσασσι, τὸν Ἑλλάδος δόξαν εἶναι
Κλεινὸν γόνον; καὶ ὅτι, εἰ μὴ δ' ὅσοις
ἠδίκησεν, οὐδ' Ἀλέξανδρος. καὶ, εἰ μὴ οἱ
Τυωδαρίται, οὐδ' Ἀλέξανδρος. καὶ, εἰ Πά-
τροκλον Ἐντωρ, καὶ Ἀχαιῶν Ἀλέξανδρος. E
καὶ, εἰ μὴ δ' οἱ δήμοι τεχρεῖται φαῦλοι, οὐδ' οἱ
οἱ φιλόσοφοι. καὶ, εἰ μὴ δ' οἱ στρατηγοὶ φαῦ-
λοι, ὅτι ἢ πῶνται πολλοί, οὐδ' οἱ σοφι-
σταί, καὶ, ὅτι εἰ δὲ τὸν ἰδιώτην τῆς ὑμετέ-
ρας δόξης ὅτι μάλιστα, καὶ ὑμᾶς τῆς ἡμέ-
τερας Ἑλλήνων. δὴ καὶ, ἐκ τῶν χρόνον σκοπεῖν,
οὐδ', ὡς Ἰφικράτης ἐν τῇ περὶ Ἀρμόδιον,
ὅτι εἰ καὶ τὸν ποιήσαι ἡξίου τῆς εἰκόνος
τυχεῖν, ἐὰν ποιήσω, ἔδοξε αὐτὸ ποιήσαντι δ',
ἄρ' οὐ δάσατε; μὴ τοίνυν μέλλοντες εἴρη,
ὑπερχειδέτε. παθόντες δ', ἀφαιρέετε.
καὶ πάλιν περὶ τὸ Θεαίους Φίλιππον διέ-
ταγῃ εἰς τὴν Ἀπηνίαν, ὅτι εἰ καὶ τὸν βουδῆσαι
εἰς Φακίους ἡξίου, ὑπέχοντο ἀναποπον οἷον εἰ
διότι περὶ τοῦ καὶ ὅτι περὶ, μὴ δὴ σισσι. δὴ καὶ ἐκ τῆς εἰρημῶν καὶ αὐτῆς περὶ τὸν εἰπόν-
τα διαφέρει δὲ ὁ ἔσπος, εἶον ἐν τῷ Ἰδύκρω, ὃ ἔχρησται Ἡφικράτης περὶ Ἀριστοφάντα,

verum fortasse non à te. Quamobrem o-
porret considerare separatim, an qui pas-
sus est, dignus fuerit, qui pateretur, & qui
fecit dignus fuerit, qui faceret. deinde vi-
ti, in vtram partem conuenerit: nonnun-
quam enim differt hoc, & nihil prohibet,
vt in Alcæone Theodectis: Matrem
tuam nemo odio habebat mortalium? Af-
firmat verò respondens: sed distinctè con-
siderare oportet. Quærente verò Alphesi-
bœa, Quomodo, Assumens dixit, Necari
quidem decieverunt, verum me non in-
terficere. & vt de Demosthene iudicium,
& iis, qui interfecerunt Nicanorem. Quo-
niam enim iuste iudicati sunt necasse, ius-
tè visus est necatus. Et de eo, qui Thebis
necatus est, de quo mandatum est iudici-
um, num dignus esset, qui moreretur, C
quasi non iniustum esset mori, qui iuste
moreretur. Alius ex maiori, & minori, vt
si neque Dij omnia sciunt, multo minus
homines. Hoc enim est, si cui magis inesse
deberet, non inest, profectò neque cui mi-
nus. Illud autem, Propinquos verberat,
qui etiam patrem, ex eo est, si quod minus
inest, etiam quod magis inest, in vtra
partem oportebit demonstrare, siue inesse, si-
ue non. Præterea si neque magis, neque
minus. Vnde dictum est: Et tuus quidem
miserandus, cum filios amiserit, pater.
Oncus autem non, cum Græcia amiserit
præstantissimum filium? Et quòd, si non
fecit Thefeus iniuste, ne Alexander quid-
dem. Et, si non Tyndarida, neque Alex-
ander, Et, si Patroclus Hector, & Achil-
lem Alexander. Et, si non alij artifices ma-
li, neque Philosophi. Et, si non imperato-
res mali, quòd vincuntur sæpe, neque so-
phista. Et, si oportet priuatum vestra glo-
ria curam habere, & vos Græcorum. A-
lius, in tempus intueri, vt Iphicrates in
ea aduersus Harmodium: Si priusquam
facerem, postulasset, vt statua donaret, si
fecissem, concessissetis: cum fecerim verò
non concedetis: Ne igitur beneficium ex-
pectantes promittatis: beneficio autem
accepto denegatis. Et rursus, vt Thebanus
Philippo aditum darent in Atticam, quòd
si priusquam opem ferret in Phocenses,
postulasset, promississet. Absurdum igitur
est, si quia neglexit, & credidit,
non permiserit. Alius ex dictis secun-
dum ipsos aduersus eum, qui dixit. Emi-
net autem hic modus, vt in Teucro, vsus
est eo Iphicrates contra Aristophontem,

ἐκ τῆς εἰρημῶν καὶ αὐτῆς περὶ τὸν εἰπόν-
τα διαφέρει δὲ ὁ ἔσπος, εἶον ἐν τῷ Ἰδύκρω, ὃ ἔχρησται Ἡφικράτης περὶ Ἀριστοφάντα,